

GODS EEUWIG VOORNEMEN.

BIJBELCURSUS- LES - 3

HET TOEPASSEN VAN PROFETIE

Uit dit verhaal kunnen wij een aantal lessen leren. Koning Nebukadnessar geeft een verkeerde uitleg van het beeld dat hij gezien had in zijn droom. Dat er een verbinding gelegd kan worden met het beeld uit het vorige hoofdstuk van Daniël en het gouden afgodsbeeld dat opgericht werd in de vlakte van Dura, zal niemand ontkennen. Het moet een geweldige indruk gemaakt hebben op de koning toen Daniël zei: *“gij zijt dat gouden hoofd.”* Door allerlei invloeden van godsdienstige en staatkundige aard en door zijn wonderlijk succesvolle loopbaan, kwam de gedachte bij hem op om een gouden beeld te maken, een symbool van de eeuwige duur van het Babylonische rijk en zijn godsdienst. Kortom, een verkeerde uitleg van de droom, een niet aanvaarden van Gods plan dat geopenbaard werd in de profetie. Waartoe leidde dat? Tot vervolging van de vrienden van de God van Israël. De drie vrienden van Daniël kwamen in de vurige oven terecht. Een verkeerde uitleg van een profetie is gevaarlijk. Daniël 2 is diverse malen in de geschiedenis verkeerd uitgelegd en dit heeft de theoretische basis gelegd voor vervolging. Nebukadnessar meende de droom zó te moeten uitleggen dat hij niet alleen het gouden hoofd was, maar het gehele gouden beeld dat de eigenschappen bezat van het koninkrijk dat voorgesteld werd door de steen. Wat gebeurde er? Gods ware kinderen werden vervolgd.

Hetzelfde gebeurde met de Joden in de tijd van Jezus. Herodes begreep dat Christus zou regeren over een tijdelijk koninkrijk en hij

was tegen een joodse koning. De hogepriesters en de schriftgeleerden beweerden dat ze de profetieën met betrekking tot de komst van Christus begrepen. Zij hadden de profetieën aangehaald die betrekking hadden op de tweede komst van Christus, in macht en heerlijkheid, om alle gezag omver te werpen en om te regeren over alle koninkrijken van de wereld. Zij hadden met trots en wrok beweerd dat Christus een tijdelijke koning zou zijn en dat elk koninkrijk en elk volk buigen moest voor dit gezag. Deze priesters hadden de profetieën niet onderzocht met alleen de eer voor God voor ogen. Ook hadden zij niet de wens om hun leven in overeenstemming te brengen met de hoge norm die aangegeven werd door de profeten. Zij onderzochten de Schriften om profetieën te vinden die zij zó konden uitleggen dat hun verheven trots er door ondersteund zou worden en om aan te tonen met welk een minachting God alle volkeren beschouwde, uitgezonderd het joodse volk. Zij verklaarden dat zij nu gedwongen waren om aan de macht en het gezag te gehoorzamen welke spoedig zouden eindigen. De Messias zou plaats nemen op de troon van David en zou door het geweld van de wapenen de Joden de vrijheid terug geven, evenals hun verheven voorrechten. Het verstand van de Joden was verduisterd. Zij hadden geen licht in zichzelf. Zij zagen de profetieën door hun eigen verdorven begrip. Satan leidde hen naar de ondergang. En hoe gingen zij ten onder? Door Christus, hun koning, te kruisigen en door de eerste christenen tot het uiterste te vervolgen.

Een soortgelijk geval deed zich voor in de

vierde eeuw ten tijde van Augustinus. Augustinus schreef zijn beroemde boek over de stad Gods. De kerk zou haar duizend jaren van vrede binnengaan en heersen in deze wereld. De kerk zou het koninkrijk zijn dat voorgesteld werd door de steen uit Daniël 2. Dit boek en haar leerstellingen werden de theoretische grondslag voor de vervolging van Gods kinderen in de Middeleeuwen.

L.R.E.Froom schrijft over Augustinus: “De strijdende kerk is de overwinnende kerk. Het kampement van de heiligen dat zich uitbreidt over de hele wereld is de kerk van Christus. De 144000 zijn de kerk, de heiligen, ofwel de stad Gods; de Joden worden tot bekering gebracht. De keizerlijke/katholieke (algemene) kerk is de steen die alle aardse koninkrijken verbrijzelt totdat zij de gehele aarde vervult. De oudtestamentische profetieën worden toegepast op het nieuwe kerkelijke rijk. Het aanvaardt de vier standaard rijken van Daniël maar laat de antichrist verschijnen aan het einde van de duizend jaren. Op deze wijze wordt de vereniging van kerk en staat de karikatuur van het duizendjarig rijk voordat het begint. Een nieuw tijdperk van uitleg wordt geïntroduceerd; deze misleidende Augustijnse theorie van het duizendjarige rijk, vergeestelijkt in een politiek godsdienstige hier en nu realiteit, heeft zich dertien eeuwen lang vastgezogen in de kerk.”

Augustinus in zijn ‘Stad Gods’ deed meer dan alle kerkvaders om Rome te idealiseren als het christelijke Sion. Hij voorzag in het materiaal waarop in latere tijden de hele middeleeuwse theorie en gedragslijn van de godsdienstige politieke staatskerk gefundeerd werd.¹

Hetzelfde beginsel geldt voor de laatste grote vervolging. De basis, de theoretische grondslag zal gelegd worden en wordt heden ten dage gebaseerd op een verkeerde uitleg van de profetieën. Het duizendjarige vrederijk speelt een vooraanstaande rol in de huidige theorieën over de toekomst. Men zal de kerk met de staat verbinden en dat zal het langverwachte vrederijk brengen. Maar juist zo’n kerk die

met de staat en zo’n staat die met de kerk verbonden is, zal vernietigd worden door dat koninkrijk dat niet van deze wereld is.

Maar er zijn in onze godsdienstige wereld velen die naar zij geloven, werken voor de oprichting van Christus’ koninkrijk als een aardse, tijdelijke heerschappij. Zij willen onze Heer doen heersen over de koninkrijken van deze wereld, aan gerechtshoven en in legerplaatsen, in paleizen en op marktpleinen. Zij verwachten dat Hij zal regeren door wettelijke verordeningen, opgelegd door menselijk gezag. Omdat Christus niet in persoon hier aanwezig is nemen zij het op zich om in zijn plaats te handelen en de wetten van zijn koninkrijk ten uitvoer te brengen. De joden in Christus’ dagen wilden zo’n koninkrijk stichten. Zij zouden Jezus hebben aangenomen als Hij bereid was geweest een tijdelijke heerschappij te vestigen en om met geweld door te voeren wat zij als Gods wetten zagen en hen te maken tot de uitvoerders van zijn wil en de dragers van zijn gezag.

Maar Hij zei: “*Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.*” Hij wilde de aardse troon niet aanvaarden.

Het koninkrijk van Christus wordt niet opgericht door beslissingen van gerechtshoven of vergaderingen van een wetgevende macht, noch door de bescherming van de groten der wereld, maar door het inplanten van Christus’ natuur in de mens, door het werk van de heilige Geest.

“Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn.”
-Johannes 1:12-13

Evenals in de dagen van Christus ligt het werk van Gods koninkrijk niet in handen van hen die roepen om erkenning en de steun van aardse heersers en wetten, maar het ligt in de handen van hen die aan de mensen, in zijn naam, die geestelijke waarheden prediken, die de ervaring van Paulus teweeg zal brengen bij hen die ze aannemen.

“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik,

(dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.” -Galaten 2:20

Dan zullen zij net als Paulus werken voor het welzijn van de mensen. Paulus zei:

“Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen.”
-2 Korintiërs 5:20

Een andere les die wij kunnen leren is dat geloof, als het verbonden wordt met macht, ontaardt in fanatisme.

De oorzaak ligt in de bijzondere aard van het geloof. Maarten Luther, de grote reformator uit de Middeleeuwen, stelt geloof tegenover liefde en toont aan waar deze van elkaar verschillen.

Hij schrijft: “Dat dan naar het voorbeeld van Paulus iedere christen voor de waarheid stoutmoedig en onverschrokken ijvere. Dat de liefde alles verdrage, gelove en hope. Doch laat het geloof daarentegen regeren, gebieden, triomferen en voor niemand wijken, maar alles moet daaraan onderworpen worden en plaats voor maken, ook gewone mensen, volkeren, koningen en rechters der aarde.

“Nu dan, gij koningen, weest verstandig, laat u gezeggen, gij richters der aarde. Dient de Here met vreze en verheugt u met beving. ...en gij onderweg niet te gronde gaat,...”

-Psalm 2:10-12

Daarom zijn de uitwerkingen, plichten en krachten van liefde en geloof van elkaar gescheiden.

Indien dus de paus ons toestaat dat God de zondaars rechtvaardigt alleen uit louter genade door Christus, willen wij niet alleen hem op handen dragen, maar hem zelfs de voeten kussen. Omdat wij dat niet kunnen verkrijgen zijn wij op onze beurt onwrikbaar hoogmoedig in God en willen ook geen duim breed wijken voor alle engelen in de hemel, noch voor Petrus of Paulus, noch voor honderd keizers, duizend pausen of papen, noch voor de ganse wereld. Verre zij hier van ons gewerd alle neer-slachtigheid en onderdanigheid. Omdat zij ons onze roem en eer willen ontnemen en ons van God zelf, die ons geschapen heeft en alles gegeven heeft, van Christus zelf, die ons

door zijn bloed verlost heeft, willen aftrekken en beroven. Dit moet voor ons de hoofdzaak zijn: wij zullen alles wat wij hebben laten afnemen, onze goederen, naam en leven, doch het evangelie, het geloof, Christus en verdere goddelijke zaken zullen wij ons niet laten ontroven. Vervloekt zij de lafhartigheid die de moed laat zinken en het hier opgeeft. Hier moet een ieder trots, hoogmoedig en onverschrokken halsstarrig zijn, tenzij hij Christus wil verloochenen. Daarom zal met Gods hulp mijn voorhoofd harder zijn dan dat van alle anderen. Hier wil ik koppig en verhard zijn en daarvoor gehouden worden. Hier draag ik het opschrift en houd het voor mijn erenaam: ‘Cedo nulli, ik wijk voor niemand’. Ik ben verheugd in dat opzicht een weer-spannige en hardnekkige genoemd te worden. Hier betuig ik openlijk dat ik ben en nog meer hoop te worden onverzettelijk hard en bovendien geen haarbreed wens te wijken. De liefde zwicht en is inschikkelijk omdat zij alles verdraagt, alles gelooft en alles hoopt.

Daarentegen zwicht het geloof niet en zij kan ook niet dulden dat haar iets in de weg staat. Het bekende spreekwoord zegt: ‘Non partitu ludum, Fama, Fides, Oculus’, de goede naam, het geloof en het oog kan geen scherts verdragen.

Laat daarom een christen als het op het geloof aankomt de meest trotse en onverzettelijke zijn, laat hij er op zijn minst niet aan toegeven een haarbreed voor iemand te wijken. Want door het geloof wordt een mens de goddelijke natuur deelachtig. God zwicht nergens voor, wijkt voor niemand, want Hij is onveranderlijk. Daarom moet een christen op het gebied van geloof niets toegeven, voor niemand zwichten. Doch dat een christen door de liefde toegeve en alles verdrage. Want daarin is hij niet meer dan een mens.²

Uit deze citaten kunnen wij een aantal beginselen halen met betrekking tot het geloof en de liefde.

Geloof:

- * maakt koningen
- * geeft niets toe
- * verdraagt niets
- * heeft als onderwerp:
De waarheid, God en
Christus

Liefde:

- * maakt dienaren
- * geeft alles toe
- * gelooft alles
- * zet zich in voor
zondaren en
vijanden

jonge mannen die God volkomen toegewijd waren.

Zo zal het gaan in de eindtijd: de gezamenlijke macht van kerk en staat zal opstaan tegen de toegewijde gehoorzame kinderen van God.

LITERATUUR:

(1) L.R.E.Froom Prophetic Faith of our Fathers, vol. 1, blz. 479 en blz. 490

(2) M.Luther Paulus brief aan de Galaten, blz. 97-98 en blz. 119

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat geloof alleen dan echt functioneren kan als het met liefde verbonden is. *'Het geloof werkt door de liefde'*. Bij Nebukadnessar was zijn godsdienst een fanatisme. Het vuur dat toch al dodelijk was moest zevenmaal heter gestookt worden. Zelfs als hij daarna de God des hemels eren wil, gaat hij opnieuw zijn boekje te buiten. Iedereen die oneerbiedig spreekt over de God des hemels moest in stukken gehakt worden.

Een derde les ligt daarin dat Daniël 3 een illustratie is van Daniël 2. Drie jonge mannen zijn in staat om het Babylon van hun tijd totaal te desintegreren. De godsdienst van de koning en zijn volk valt als stof uiteen. De oorzaak? Gehoorzaamheid aan de God des hemels wat het ook kost. De apostel Paulus beschrijft het als volgt: *"Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen."*
2 Korintiërs 10: 3-6.

Dat is wat gebeurde door de drie jonge mannen. Dit grote gouden bolwerk tegen de kennis van God werd vergeten en de godsdienst van God won het.

Let wel, de gezamenlijke macht van kerk en staat werd tegen de grond geworpen door drie

VRAGEN BIJ LES 3

HET TOEPASSEN VAN PROFETIE

Invullen

Naam:.....

Straat:.....

Postcode:..... Woonplaats:.....

Probeer de antwoorden uit het hoofd op te schrijven, nadat u de les een paar maal gelezen hebt. Voelt u zich niet zo zeker van uw antwoord, kijk de les dan nog even na.

1. Zijn er voorbeelden van een verkeerde opvatting van de vervulling van de profetie waarbij deze opvatting geleid heeft tot vervolging?

.....
.....

2. Wat was het idee van Augustinus over de steen van Daniël 2: 44?

.....
.....

3. Wat was het resultaat van zijn ideeën?

.....
.....

4. Wat zijn de eigenschappen van het geloof volgens Luther?

.....

5. Waarom is het zo gevaarlijk als geloof met macht wordt verbonden?

.....

*** Zijn daar voorbeelden van?**

.....

6. Waarmee heeft God het geloof verbonden en wat vloeit daaruit voort?

.....

7. Zijn er overeenkomsten tussen het vijfde koninkrijk (de steen) uit Daniël 2 en het volk van God in Daniël 3?

.....

Uw persoonlijke vragen kunt u op dit blad schrijven. Uw vragen worden door ons zo goed mogelijk beantwoord.

Stuur de ingevulde vragenlijst in de retourenvelop naar het onderstaande correspondentie adres.

**R.Noordzij
Alblasstraat 19
3313 GA
Dordrecht**